

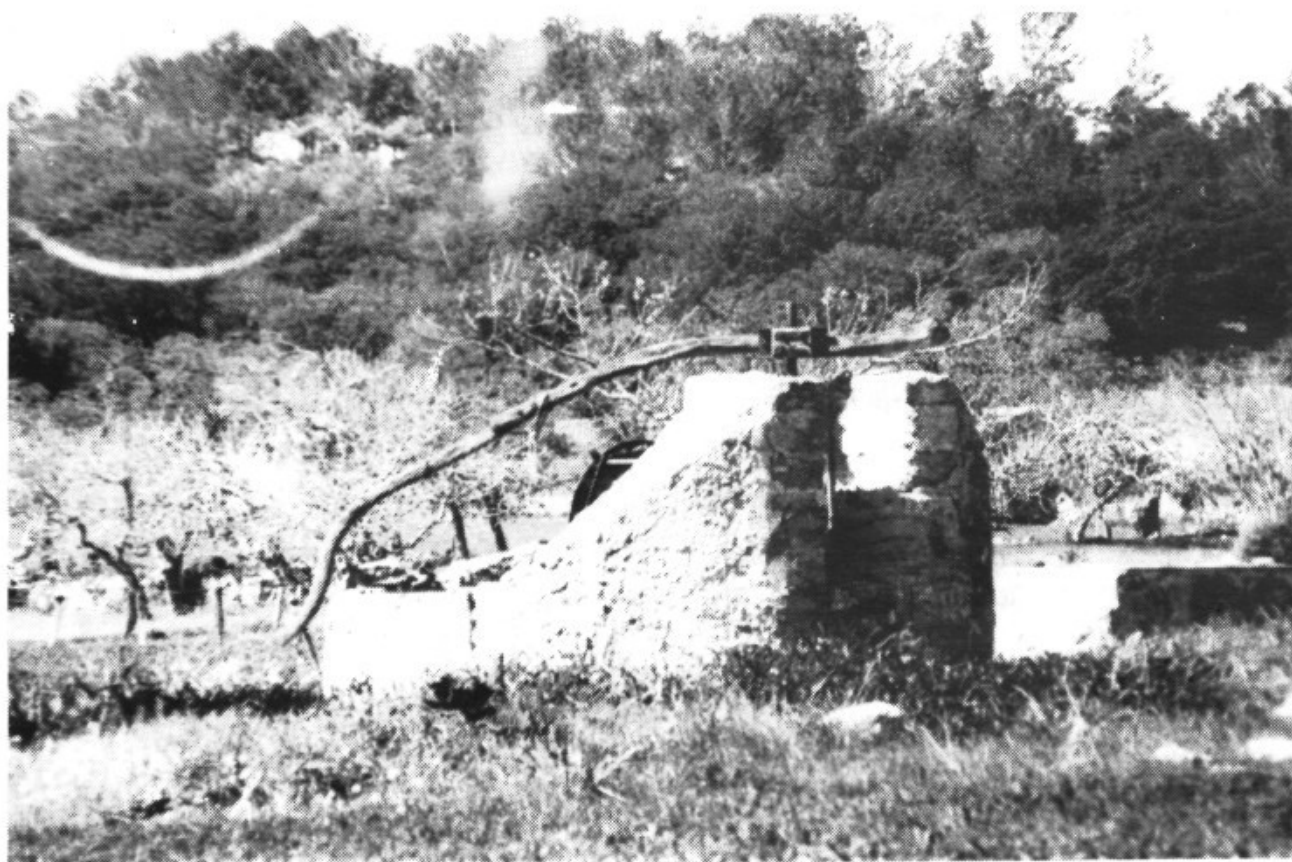

SA SELLA

Revista informativa de Tencelles

SEGONA ÈPOCA Nº 26 **** 125 fts
ABRIL-MAIG 1992

SA ROMERIA

DIADA DE L'ANGEL

SA FIRA

ENTREVISTES

OPINIONS

i notícies fresques

SUMARI:

Grup d'Esplai.....	3
Cases i terres.....	4
Opinió.....	6
Entrevista.....	8
Sortir de marxa.....	10
Collaboracions.....	11
Esports.....	12
Sa Romeria.....	13
Sa Fira.....	14
Temps enrera.....	15
Mancomunitat des Pla.....	16
Opinió.....	18
Els nostres talaiots.....	19
Pancaritat.....	20
Sa Sella respon.....	21
Ses escoles.....	22
Entrevista.....	24
Música.....	26
Notícies fresques.....	27

NOTA DE REDACCIO:

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels propis autors.

La data màxima per entregar cartes al director o articles pel pròxim número de Sa Sella és dia 30 de Juny.

Les cartes al director han d'esser identificables o signades.

PUBLICITAT:

El preu únic de publicitat, en un tamany targeta, és de 1000 pessetes.

FORMEN PART DE L'EQUIP DE REDACCIÓ:

Joana Ferragut
Pere Llabrés
Francisca Llabrés
Maria Zuàzaga
Pep Vallès
Antoni Vallès
Manuel Varquiel
Jordi Zuàzaga
Joan Morro
Maria Vich
Tomeu Morro
Guillem Mut
Catalina Aloy
Joana Mª Arrom
Francisco Ramon
Pere A. Llabrés
Francisca Cirer
Magdalena Oliver
Guillem Ferrer
Pep Aloy

COLLABORADORS:

Jerònia Campaner i Fiol
Bartomeu Mut i Llabrés
Joan Florit
Maria Florit
Professors del C.P. Ca'n Brill
Alumnes del C.P. Ca'n Brill
Organitzadors de Sa Romeria

FOTOGRAFIA:

Pep Pons Rei
L'amo de Can Rigan

IMPRIMEIX:

Edicions Llevant, Manacor

Dipòsit legal: PM 400-89

Grup d'Esplai

El Club d'Esplai Es Pla, de Sencelles, ha començat una nova etapa, ja que ha entrat dins l'associació GDEM (Grups d'Esplai de Mallorca). Això ha estat possible gràcies a la incorporació de nous monitors titulats i un director, que és una condició indispensable per poder formar part de GDEM.

Això suposarà tota una sèrie d'avantatges entre les quals destaquen subvencions, utilització dels serveis del GDEM, com poden esser autocars, participar a les diferents activitats que organitza el GDEM, etc.

Una de les activitats més importants en la que ha participat el club d'esplai Es Pla va esser el passat diumenge 26 d'abril a la diada de l'esplai.

La diada d'enguany duia com a lema "PASSA'T-HO OLIMPICAMENT". Es varen organitzar unes olimpíades, aprofitant que el 92 és un any olímpic.

Cada club d'esplai va representar un joc diferent.

Els sencellers varen representar el tir de fona. Després es va alçar la bandera olímpica i, seguidament, varen entrar dins el poliesportiu tots els joves que varen portar la flamarada olímpica des de Lluc a Palma, passant per distints pobles,

i que es va encendre al poliesportiu.

A continuació, es va fer l'entrega de premis a tots els clubs d'esplai que hi participaren.

Després de l'entrega de premis tots els membres dels clubs d'esplai participaren al ball col·lectiu en diferents dances.

Quan varen acabar aquests actes

tothom se'n va anar a dinar.

El capvespre es va fer una festa infantil a càrrec del grup Cucorba, amb la qual es va acomiadar la diada.

CASES I TERRES**SON GARAU DE CASCANAR**

Dins Cascanar hi ha tres grans cases de possessió agrupades: Can Riera, Can Garau i Can Romanyà. Avui aquesta secció tractarà de les cases de Can Garau que corresponien a "Son Garau de Cascanar".

Les terres estan situades entre Son Guillem, Na Cavallera i Judí. L'afegitó de Cascanar al nom de la possessió és per distingir-la de Son Garau de Judí, una altra propietat propera al lloc de Judí.

Des del segle XVI fins a 1918 va pertànyer a la família Garau de Cascanar de la que va prendre nom. L'any 1918 la propietat va passar en mans de la família Ferrer (Can Xim). L'actual propietari és Bartomeu Ferrer.

L'any 1663 tenia dos cellers, cases i un molí de sang. Ara el molí de sang ja no existeix i dels dos cellers encara queda un d'ells, situat a la dreta de la clastra. Aquest celler és un poc atípic ja que està al mateix nivell que la clastra, no està excavat. Per contrarrestar això té una gran altura per impedir que la calor fes malbé al vi de les botes. El capell del celler està sostingut per dues montruoses columnes que formen tres magnífics arcs de mig punt. L'arc central du anotat la data de 1880, any en que fou reformat. La crisi motivada per la fil·loxera arruïnà la vinya de la contrada.

L'extensió de les terres cap al 1650 era aproximadament de cent quarterades, dividits en 20 de garriga i 80 de conreu. Les divisions i establiments posteriors han motivat que en l'actualitat siguin 17 les quarterades que depenen de les cases de Son Garau.

Aoans l'activitat agrícola es basava en el conreu de vinya, cereals, lleguminoses, canem i lli. Ara es sembra pastura per a les vaques i hi ha tarongerar.

Formaven la possessió els sementers des Camp de sa Cova, ses Figueretes, es Comellar i ses Closes. Actualment les tanques també tenen distints noms com es Comellar dels Oms, Es Clot d'en Boi, es Morull, es Talaiots, ses Comunes i sa Tanqueta.

L'any 1735 la possessió estava valorada en 6.000 lliures. Tenia

la posada a Sencelles, ja que com els altres principals propietaris de Cascanar, ens referim als Ramis - de can Romanyà - o als Horrac - de can Sanç - preferien la vida social de Sencelles a la del llogaret.

Ja en el període pre-talaiòtic hi havia a Cascanar un poblament intensiu, patent en els nombrosos jaciments prehistòrics com les coves de Son Garau, el Talaiot de Cascanar, el Cementiri des Moros i altres.

L'amo en Tomeu considera que Sencelles mereix un lloc on es puguin conservar les restes arqueològiques del terme, ja que els jaciments trobats a i de Sencelles ho requereixen.

A aquesta possessió s'hi va trobar fa una quarantena d'anys, quan es feia el safareig, un lloc d'enterrament del període de dominació romana. Degut a la seva importància arqueològica ha estat estudiat per a molts d'historiadors i cada any són molts els curiosos que s'acosten per a Cascanar demanant pel lloc conegut com a cementiri dels moros.

El safareig de can Xim és un dels més grossos del terme, ja que pot embassar fins a un milió dos-cents mil litres d'aigua, que s'extenen del pou de la possessió per a regar les pastures i el tarongerar. Mantenen l'aigua neta d'algues i animalons una colònia de carpes que fan del safareig una minipiscifactoria.

La clastra de les cases estan guardades pels típics cans de bestiar. La clastra està tancada a la dreta pel celler, les proxades del forn i la cisterna, enfront les cases i a l'esquerra per cotxeres i estables.

El frontis de les cases està decorat amb velles eines agrícoles com carretons de batre, jous, ferradures, etc.

El portal principal segueix l'estil típic dels arcs de marès de mig punt. La carrera empedrada de davant la casa es veu alegrada per arbres, cossiols i padrissos per passar els horabaixes d'estiu contemplant la verda i petita vall de Cascanar.

L'altària de les cases no és massa pronunciada, en canvi sí són bastant amples. La fàbrica és d'una argamassa de pedres i ciment mallorquí, reforçada als cantons de cademat de marès.

L'interior té dos aiguavessos a partir dels quals es distribueixen les altes estances de la casa. L'antiga quartera del gra és aprofitat ara com a rebost.

En sortir de la casa el primer que capta la vista és el graciós racó que envolta el forn de pa i el coll de la cisterna que està tapada per un antiquíssim reixat de ferro. La pica de pedra viva de la cisterna és aprofitada per tenir-hi un planter de juliverd.

L'amo en Tomeu Xim i la seva dona ens atengueren molt amablement i agraïm la seva ajuda.

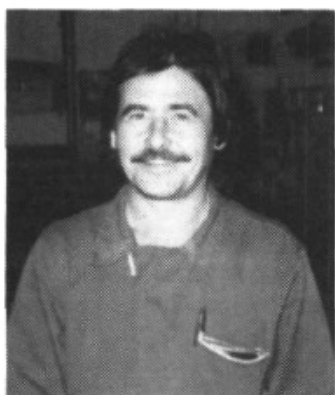
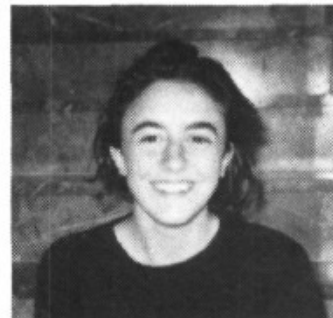
Joan Florit
Maria Florit

OPINIO

ES DEMANA L'OPINIÓ DE LA GENT DAMUNT LA INSTALLACIÓ
D'UN CENTRE DE REHABILITACIÓ DE DROGADICTES
AL TERRE DE SENCELLES.

Maria Antònia Coll "de Ca'n Pep"

Està molt bé perquè aquesta gent ho ha de menester
i, si els podem ajudar d'aquesta manera, endavant.

Domingo Garcías, "de Ca'n Revull"

Ho trob ben fet. Si una persona està malalta
l'han d'ajudar. Cap problema si està aprop o
enfora. No em fan gens de nosa ni mica.

Rafel Florit "de Ca'n Pobil"

Me pareix molt bé mentres se portin bé amb la
gent amb la que conviuen i tenen com a veïnats.
I que, en realitat, tenguin ganes de rehabilitar-
se.

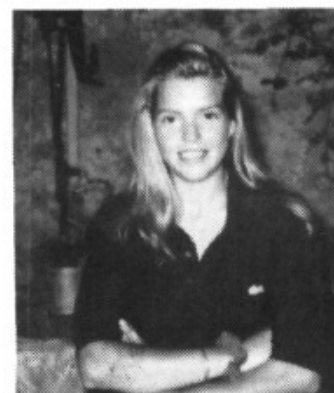

Pere Salas Caldentey "de S'Erissal"

Me pareix molt bé que se faci. El que sé és
que no hi ha cap veïnat que li agradi, perquè
no hi ha ningú que ho vulgui tenir per devora.

Maria Magdalena Llabrés Quetglas "de Son Aloi"

Ho trob ben fet. És gent que necessita ajuda
i, tant si l'han de fer aquí com a qualque banda,
s'ha de fer.

Jaume Cirer Sans "de Ca'n Puça"

Per part meva, no me fa molta gràcia. Tan aprop de Sencelles no m'agrada molt, perquè molts de joves del nostre poble, possiblement, tenguin tendència a desviar-se cap allà i hi caiguin. M'estim més que ho facin més enfora.

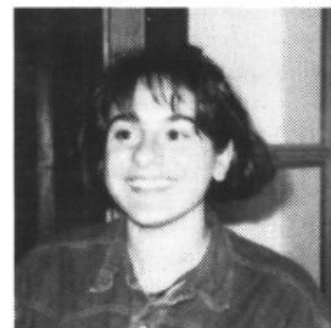

Jaume Sans Llabrés, "de Ca'n Busca"

Crec que s'ha de posar. Es necessari que hi hagi un lloc que ajudi a aquesta gent, que els puguin donar una mà com a mi o un fill meu mateix. Trob que l'Estat s'hauria de gastar més doblers amb això i no amb altres coses.

Maria Florit Amengual "de Ca'n Caragol"

Trob que està bé que posin aquest centre de rehabilitació. En quant al poble, no suposarà cap problema perquè el "Projecte Home" és una institució sèria i responsable.

Antoni Josep Florit Vallori "de Ca'n Bergant"

Trob que aquesta gent ha de menester una integració dins la societat. Aquest centre significa una porta oberta a ella. I s'ha de fer a qualque lloc.

Toni Ferrer, "de Ca's Canar"

Està molt bé. Ho han de fer a qualque banda i si ha tocat a Sencelles trob que li han de fer, perquè a aquesta gent se li ha d'ajudar. I si qualque dia nosaltres ens hi enganxam, ho tendrem més aprop.

ENTREVISTA

Un etern fadrí ens va obrir les portes de ca seva per fer-li un a entrevista. Es tracta d'en Josep Pons Ginard, més conegut per Pep "Bitzo", que en l'actualitat té 52 anys.

De professió és tècnic de manteniment de l'aeroport, que compagina perfectament amb les seves dues principals aficions: els aparells d'electrònica i el futbol.

D'on te ve aquesta afició per administrar els clubs de futbol que hi ha hagut a Sencelles?

Això me ve de molt enrera, de quan amb en Joan "Poletó", se va fer un club de futbol. Llavors va ser amb en Tomeu "Papa", que se va formar un club aquí on hi havia una sèrie de jugadors de l'antic equip de'n Joan "Poletó", i jo vaig esser el secretari. Amb aquesta funció vaig seguir fins que l'equip, que es deia C.E. Sencelles, va començar a ascendir de categoria que jo diria que no hi havia es perquè ascendir d'aquesta manera perquè després va passar el que tots sabem: que el Club va fogir de Sencelles. En aquests moments era president en Llorenç "Racó".

Després es va formar l'Atlètic Sencelles, del qual és President D. Ventura Rubí, i que el formaren la majoria de jugadors sencellers que havien jugat amb l'anterior equip, i com que jo ja tenia relacions amb la Federació vaig acceptar de molt bon gust esser el secretari del nou club. I actualment aquest club té un equip de 3ª Regional, un d'infantils i un equip d'Alevins.

Si t'haguessin de donar a triar entre el futbol i tots aquests aparells que tens aquí (que no són pocs), amb què te quedaries?

Es un poc difícil de dir-ho, perquè una cosa és totalment compatible amb l'altra.

De quin equip te sents?

Del Sencelles, del Real Mallorca, del Real Madrid i del Barça.

Segons com està en aquests moments la TVS, hi veus futur o la seva fi està aprop?

De moment sempre he trobat programació per montar. Bàsicament el que necessitam és que hi hagi col·laboració per part dels qui formam part de la televisió. Mentre hi hagi montatges per emitir i hi hagi col·laboració, ja sigui mitjançant notícies d'àmbit provincial, o reportatges de coses que passin a Sencelles, podrem subsistir.

Com va sorgir la TVS, qui va esser el fundador i qui la forma actualment?

La TVS va sortir perquè els vellets de la residència poguessin veure les matines de l'any 1987. Aquella va ser la 1ª emissió. I d'una cosa va venir l'altra.

El seu fundador va ser en Tomeu Pons "Rei", i actualment formam part de la TVS en Tomeu "Rei", en Joan Cirer "Rei", en Sebastià Roig, en Guillem Coll, que també ens ha ajudat, i desde principis de quaresma, tenim la col·laboració del Rector amb el programa "Poble de Déu" i en Guillem Ferrer "Felanitxer" que fa els montatges musicals.

Com se financia la TVS?

De moment la financiam nosaltres mateixos. Tot són quiebres totals. Dur bastanta despesa, ja que totes les cintes de vídeo que tenc (un parell de centenars) són comprades meves, igual que tots els aparells que emplei per montar.

No rebeu doblers de l'Ajuntament?

De moment no hem rebut res ni tampoc ho hem intentat.

I no se pot intentar?

Ara com ara aicò no es pot fer, ara bé a partir d'ara la televisió formarà part d'una associació de televisions locals, que serà reconescuda com a associació legal i llavors si que podrem demanar subvencions.

I tots els aparells, de qui són?

Els empres per altres coses a més de la TV?

Cadasquí té els seus. En Tomeu, el president, i jo tenim un mesclado d'imatges, una sèrie de vídeos, càmares, i jo, per titular, emplei l'ordinador, que a més el puc emprar per altres coses.

Normalment tot el material, el puc emprar per altres coses a més de la TV, com per exemple per fer montatges de vídeos a particulars, etc.

Es a dir, que si no hi hagués TVS, possiblement també tendries aquest estudi i tot el que hi ha dins?

Probablement sí, perquè això és el meu "hobby".

Des d'on emitiu a la TVS?

Emitim des del campanar. Allà hi tenim els equips d'emissió, però podem emitir des d'un parell de punts.

Si la transmissió és en diferit feim una cinta amb tot el que ha de sortir, i emitim des d'aquí o des de ca'n Joan, i ses imatges se distribueixen a través del campanar, i si és en directe també des del campanar.

Si haguessis de posar un preu a aquests aparells, quins posaries?

Jo crec que entre tots els aparells i l'ordinador me podria comprar un bon cotxe. Xerrant en quantitats puc dir que supera el milió i mig. És un "hobby" un poquet car.

Quins estudis tens sobre tot això?

Vaig estudiar electrònica des dels quinze anys, per compte meu, tenc un parell d'anys de batxiller. Després alternava l'estudi amb la feina del camp, de les nostres terres. Després me vaig posar com a instalador. Llavors vaig fer el servei militar i finalment ja me vaig posar a fer feina continua d'instalador, ràdio, i després ja vaig entrar a l'aeroport com a tècnic de manteniment.

En què consisteix la teva feina?

En cuidar els equips de transmissió que hi ha a l'aeroport i a altres punts disseminats per Mallorca per a què funcionin correctament.

Quin temps fa que ets a l'aeroport?

Des de l'any 1967.

En aquest pabelló que han fet al poliesportiu, hi veus una utilitat clara?

Jo, quan hi vaig entrar, vaig veure que hi havia la pista de basket de mides reglamentàries, però hi ha una pega, que la gent que vulgui veure el partit haurà d'estar arrebataada a la paret i no hi podrà anar molta gent, però clar se li poden donar moltes utilitats, com per exemple actes culturals, gimnàstica,...

Te pareix que està ben estructurat el poliesportiu?

Tal vegada s'hagués pogut estructurar d'una altra manera, però mira, ja està fet. Se va intentar tornar el projecte enrera, però ja estava tot aprovat i no hi va haver possibilitats. De fet amb el que es varen gastar amb aquest pabelló haguessin pogut gastar-se un poc més i fer-lo un poc

més gran i un poc més estructurat. Referent al poliesportiu, possiblement sofrirà una nova reestructuració després d'aquesta construcció. Te pareix que s'obrirà el pabelló? Sí, clar que s'obrirà; ara bé no sé el dia exacte en què s'inaugurarà.

I de política, què ens dius?

Jo sempre dic que un ha de ballar amb sa música que està sonant.

Es a dir, que tu te sents dels qui te governen?

Sí, actualment me sent dels qui me governen en el poble.

I si l'any que ve hi hagués eleccions i entràs un altre, series d'aquest partit?

Col.laboraria, però tal vegada no me trobaria així com me trob dins el meu ambient. Seria igual com si jo anàs a una casa estranya.

Has tengut més problemes amb un Consistori?

No, no, no, no. Si una cosa no m'agrada me faig enfora i ja està, senzillament.

Què opines de SA SELLA? Què hi modificaries?

Que està molt bé, perquè és un mitjà de comunicació que el poble de Sencelles necessitam com tots els pobles; inclús hi ha altres pobles més senzills que en tenen. Sencelles necessita aquest mitjà d'informació escrit.

Jo no modificaria res, perquè tenim informació general, d'esports, d'humor.

Ja dic, enfi, està molt bé, i trob que està bé que la financïi l'Ajuntament.

Sortir de Marxa

Tots sabeu que, a Sencelles, són poques les vegades que, passades les dotze o la una del vespre, hi hagi molta gent, llevat dels dies de festa, com poden esser les de la Nit de Nadal, la de Cap d'Any i les de la Mare de Déu d'Agost.

La majoria dels joves sencellers surten per altres llocs i, de fet, també són molt pocs els que vénen de fora poble.

El que volem fer és, d'alguna manera, cercar els llocs on va la gent, com passam un cap de setmana i per què en un llocs determinats i no en altres.

És evident que el que cercam els joves és que hi hagi un poc de trui, que no falti una copeta i, el que és el més important, ses "ninis". Allà on hi ha aquestes tres coses, pots estar segur,

que hi trobaràs l'ambient i tot el que requereixes per un dissabte vespre qualsevol.

Creis que és necessari, per passar-ho bé, anar a la marxa pels llocs turístics? O bé creis que aquesta marxa ja no és tan forta com fa uns quants d'anys?

Tots sabem, i ho podem comprovar, que sortir pels llocs turístics, com poden esser Alcúdia o S'Arenal, ha davallat notablement pel fet que als nostres voltants hi ha llocs que, per algun motiu, hi freqüentam més, i hi trobam gairebé les mateixes coses que a vorera de mar, i, sobretot, en temporada baixa.

Va pegar molt fort anar a Sineu, que encara hi va molta de gent, i no només a Sineu, sinó que també a Montuïri o a Pubs com els d'Algaid a Montuïri o a Pubs com els d'Algaida i Consell.

A propers números, ens anirem documentant d'aquestes marxes i les vos anirem explicant.

COL·LABORACIONS

DEFENSAR EL MEDI AMBIENT:UNA NECESSITAT INELUDIBLE.

Mentre vivim els darrers bategs del segle XX, sembla que l'home s'hagi convertit en un ésser irracional intentant aconseguir quantes més riqueses li siguin possibles i un alt nivell de vida, sense escatimar mitjans ni idees, però sense respectar molts de factors que són necessaris per a sobreviure. El medi ambient inclou la majoria d'aquests factors inprescindibles, i, la seva degradació és una qüestió que preocupa, cada cop més, a un gran nombre de persones de la nostra societat.

La irreversible pèrdua d'espècies que l'evolució havia tardat milions d'anys a crear; la destrucció capritxosa d'ecosistemes; la contaminació, ja sia radioactiva, sonora, per abocaments incontrolats de residus sòlids al sòl, a les aigües i a l'aire; l'esgotament de recursos naturals o la seva sobreexplotació; la destrucció de bells paisatges;... tot això, unit a la intransigència dels polítics davant tot aquest cúmul d'aspectes, presenta una situació alarmant dins un món en el qual les perspectives medioambientals del futur són bastant apocalíptiques.

Si seguim d'aquesta manera, quin món deixarem als nostres fills?.

Per donar una visió dels problemes del medi ambient a Mallorca, el GOB (Grup d'Ornitologia Balear i Defensa de la Naturalesa) ha preparat els següents actes, que pròximament es duran a terme en el nostre poble de Sencelles. La seva finalitat és la d'informar-nos plenament de les dificultats que està passant el nostre medi ambient, i conscienciar-nos de que, els ciutadans d'avui en dia, som els que hem d'afrontar aquestes adversitats que amenacen el nostre sistema medioambiental.

Bartomeu Mut i Llabrés.

EXPOSICIÓ

"Per una Mallorca digna,
prou d'urbanitzacions."

Lloc: Col·legi Públic "CA'N BRIL" de Sencelles.

DiesHorari

16 de maig de 20'00 h. a 22'00 h.
(Dissabte de Sa Fira)

17 de maig de 10'00 h. a 13'00 h.
(Diumenge de Sa Fira) de 17'00 h. a 22'00 h.

Durant la setmana següent, l'exposició estarà a disposició dels escolars.

CONFERÈNCIA

"L'aigua, un recurs escàs a Mallorca"

Ponent: D. Antoni Rodríguez Perea.

Doctor en Geologia.

Professor de Geologia a la U.I.B.

Lloc: Casa de Cultura de Sencelles.

Dia i Hora: Divendres, 22 de maig de 1992, a les 21'30 h.

El passat dia 5 d'Abril, el club Ciclista Sencelles, en motiu de la presentació per la temporada 92, organitzà una diada ciclista on hi hagué bastanta assistència per part de la gent del poble, nins grans i petits, homes i dones collaboraren amb el C.C. Sencelles en la presentació del nou equip.

Quan acabà el recorregut feren la presentació dels components i tot seguit hi hagué un pisolabis a la plaça amb coca per tothom.

Passant al futbol local veurem com es troben els diferents equips de l'Atlètic Sencelles:

- Els benjamins estan pràcticament igual que el dia que començaren la temporada. Estan en 3 punts i a la coa de la classificació, però no se'ls pot demanar res més ja que ells ho fan el millor que saben. Tots esperam que la temporada que ve ja tenguin més experiència i treguin més bons resultats.

- Els infantils no han canviat des de què la passada revista véreu la classificació. Però han passat bastantes coses com és la fuga del seu entrenador Toni Pérez per uns motius bastant confusos.

S'han fet càrrec de l'equip d'infantils en Jordi Zuàzaga i en Tomeu Morro que han agafat amb bastanta serietat l'equip i faran tot el que puguin per a què jornada darrera jornada es treguin resultats bons per quedar ben classificats.

- L'equip de 3ª regional de l'Atlètic Sencelles també quedà fora el seu entrenador, que era el mateix que el dels infantils, però això no ha estat problema perquè segons ens han dit ja n'han trobat un, en Miquel Llabrés ("Xeliu").

Respecte a la classificació d'aquest equip que sortí la passada revista hi ha hagut modificacions. Estàvem classificats en 15è lloc i en dues jornades han passat a 13è lloc. Hi ha hagut aquesta reacció dels jugadors després de quedar-se sense entrenador i també gràcies a dos gols salvadors del jugador Toni Puig que, amb dos gols durant dues jornades el seu equip ha aconseguit 5 punts. Una victòria a casa davant el Lloret i una victòria "in extremis" dins el camp del Son Cladera. Esperam que la reacció continui i l'equip segueixi escalant posicions un diumenge darrera l'altre.

SA ROMERIA

El proper dia 10 de Maig, per sisena vegada, tornarem partir de sa Casa Blanca a Sencelles en Romeria. Què tendrà aquest fet que encén dins el nostre entorn un escalfor que abans no teniem?. L'únic que la fa diferent de les altres no són els cavalls i els tractors o la bulla que viu un Poble, és l'amor que també assimila la gent d'un POBLE i l'ampelta als que fan cas i estimen Sa TIA XIROIA.

Sembla tot fet a posta per partir, la primavera esclata en flors i verdor per tot arreu després d'un hivern sec i fred, ha fet una savoreta i el camp dóna goig veure'l. Però tot això no basta per a què nosaltres ens juntem amb altra gent d'altres llocs i amb cavalls o tractors fessem un camí tant llarg.

Creim que Sa TIA XIROIA i el POBLE que ens rep, ja mai seran una Romeria o un poble més. Sencelle i la seva Gent són uns Germans que tenim ara i que un dia sense conèixer-nos ens obriren les portes de ca seva de pinta en ample per fer-nos cas.

La gent mallorquina, de la part forana, amb un llenguatge senzill, sincer i pagès fa cançons i gloses dels fets que els han alegrat o entristit la vida, pot ser per no haver-les d'escriure, amb un abraç vos n'enviam un parell de les que sentim a dir:

Com d'oli feim un roïet
per fer sofrit a l'olla
noltros en fugir el fred
enguenxam el cavallet
i cap a ca Sa TIA XIROIA.

Duim grassa a les mans
dels selletons i colleres
si no fossim tan gonelles
mos posariem uns guants
per abraçar els Germans
del Poble de Sencelles.

Flors en el camí
ramells damunt les aceres
quan arribam a Sencelles
un nuu se me fa aquí
i gràcies no puc dir
a les dones sencelleres.

Tenen un poble tan bell
i tan ben endomassat
que si en noltros ve el Rei
es treurà es capell
si abans el s'ha posat
no li digueu res a ell
que jo no l'he convidat.

SA FIRA

PEL MAIG A FIRA VAIG

Quan la fredor ens deixa i donam la benvinguda al bon temps es comencen a preparar les típiques fires de cada any.

Primer uns pobles i després els altres, a tots ens arriben aquests dies esperats on la feina es feixuga per alguns i, en canvi, d'entreteniment i bauxa pels altres.

I nosaltres, sencellers, ja podem dir "Pel maig, a fira vaig" perquè la nostra fira és aquí.

Tots estam esperant que enguany, i com molts d'anys pensam, hi hagi alguna novetat que faci aquest dia un poc diferent dels que hem celebrat fa uns anys. I és que hi ha molt poques coses que facin canviar la nostra fira. Exposició de ramaderia, tractors, cotxes i maquinària agrària; els "fireros" de cada any amb les seves joguines i dolços pels nins, dàtils, avellanes i cocos; les dones de l'aram assegudes al cantó de la plaça i els de la bijuteria són els que esperam que venguin.

Ah!! i no ens hem d'oblidar també de les exposicions de pintura, ramellers, bonsais o rams de flors que segurament alguna repeteix aquest any.

I si giram la vista temps enrera, qui és que no recorda les esperades berbenes dels Quintos?. Aquestes es convertien en un punt de trobada dels joves dels nostres pobles veïns que, d'una manera o l'altra, es traslladaven fins a Sencelles per passar una vetllada de bauxa i sarau. Això sí, el final quasi sempre acabava amb la típica baralla entre joves de pobles veïnats que, quan anaven un poc abeurats i la sang calenta, es deixaven dur pels instints sense saber controlar-se fins que algú (anant alerta a no rebre) s'interposava.

Les berbenes ja no tenen l'encant que tenien abans i es van perdent a poc a poc. Ara bé, la fira amb berbena o sense, sempre serà "la fira".

I del firó, què en direu? Quasi tant com la fira o més. I és que la fira és per tothom, però el firó és més dels sencellers. Com és tradició esperam el dia del firó per mercadejar i comprar les coses que un necessita, ja que el dia de la fira amb tanta bulla un no es pot fixar en tot.

Esperam que enguany no estigui passada per aigua i disfrutau de la fira que fins pel maig de l'any que ve no la tornarem tenir.

TEMPS ENREERA

Mapa de la distribució geogràfica dels principals vestigis de l'època romana.

LA CONQUESTA ROMANA (II)

Metellus va recórrer les illes fent una gran mortandat entre llurs habitants i després de dos anys retornà a Roma on rebé honors trionfals i el títol de "Baleàric".

Cap dels cronistes diu a quina illa de les Balears es va efectuar el desembarcament, si bé la fundació immediata, després de la conquesta, de les ciutats de Palma i Pollentia pel mateix Metellus (fet també citat per les fonts) fa suposar que es tractava de Mallorca. Emperò és molt probable que també efectuàs un desembarcament a Menorca.

Sembla, pels relats dels autors, que el motiu fonamental que determinà la intervenció militar de l'exèrcit romà a les illes Balears fou la pràctica de la pirateria de llurs habitants. Florus ho atribueix a la pirateria dels illencs els quals amb llurs naus rudimentàries atacaven per sorpresa els navegants que passaven prop de les costes. Estrabó diu, que les illes eren fèrtils i els seus pobladors pacífics, però alguns d'ells s'ajuntaren amb pirates i aixó els comprometé a tots.

No obstant aixó, la intervenció militar degué tenir uns motius més substancials. Aleshores l'expansió política-comercial romana havia anat ocupant gradualment les costes mediterrànies. El comerç romà a Mallorca ja havia començat feia temps (s'han trobat restes que indiquen que abans de la conquesta arribaven productes romans). Així és factible suposar que l'ocupació militar de les illes formà part d'aquesta expansió culminat un procés que havia començat uns quants segles abans. El pretext de la pirateria podria ésser una raó que cercaren els autors de les cròniques per justificar l'empresa, presentant el fet com una acció ineludible i dirigida a defensar el bé comú.

Per primera vegada les Balears se integraren al món Occidental, ja que les cultures prehistòriques estigueren més lligades al món Oriental.

MANCOMUNITAT PLA DE MALLORCA

Per la present la Mancomunitat Pla de Mallorca, informa que els projectes que es duran a terme dins l'any 92 seran els següents:

- Informació i orientació.
- Servei d'ajuda a domicili.
- Prevenció i tractament de l'abús d'alcohol i altres toxicomanies.
- Cuines Mancomunades i Menjadors Socials.
- Integració dels disminuïts.

Projecte d'informació i orientació.

Aquest projecte de suport a l'informació és bàsic i fonamental dins el Pla de Prestacions Bàsiques.

L'objectiu principal és donar i garantir una informació, orientació i assistència a tots als ciutadans i entitats municipals. A més de prevenir situacions de marginació social i potenciar el voluntariat en les tasques socials que es realitzen en el municipi.

Projecte Servei d'Ajuda a Domicili.

El servei d'ajuda a domicili, és un servei públic que amb l'objectiu de paliar mancances personals, familiars o de relació en la comunitat, intervé directament dins la llar, mitjançant la intervenció de professionals especialitzats que actuen de forma global, amb la finalitat de produir canvis positius en la situació detectada o mitjançant d'una relació educativa i potenciant la continuïtat de la persona dins el seu medi familiar i social.

Aquest projecte està inclòs dins el Pla de Prestacions Bàsiques realitzant varies funcions: assistencial, dins la llar de l'usuari ja sigui amb activitats pròpies amb el beneficiari o a la casa d'aquest. Rehabilitadora, preventiva i educativa.

A més de dur a terme activitats complementaries com podem ésser acompanyament i la incorporació de voluntaris.

Projecte de Prevenció i tractament de l'abús d'alcohol i altres toxicomanies.

Les línies principals d'actuació són:

- Prevenció en l'abús de l'alcohol i tabaquisme, per nens i nenes de tretze i catorze anys que es duu a terme a les escoles dels municipis de la Mancomunitat Pla de Mallorca, aplicant el programa "Tú decidixes".

- La sensibilització i prevenció fent feina en les A.P.A.S. dels municipis que estiguin interessades, mitjançant xarxes u altres activitats d'interès, a més de transmetre'ls un qüestionari d'opinió autoritzat, amb una funció de promoció, sensibilització i informació, apart ens permetra conèixer la situació en referència amb el problema de les drogues.

Aquets qüestionari d'opinió autoritzat també es passaria a altres entitats o persones rellevants del municipi.

- En referència a l'assistència la Mancomunitat Pla de Mallorca ha renovat el conveni amb Creu Roja, on totes les persones malaltes alcohòliques o toxicomans podran esser tractades gratuïtament, a més per l'any 92 ha ampliat el servei, amb un taller d'activitats dirigit a joves toxicomans i el servei de metadona per persones molt afectades residuals que ja han esgotat totes les possibilitats.

Projecte d'integració dels disminuïts.

Les principals línies d'actuació són: la integració en el camp escolar, social i laboral dels disminuïts; realitzant una campanya d'informació i eliminació de barreres arquitectòniques en llocs públics dels municipis.

Projecte de cuines Mancomunades i menjadors municipals.

Consisteix en la posada en marxa d'un servei de cuina Mancomunat i repartiment a domicili del menjar, a més, de distribuir-lo als diferents menjadors municipals de la Mancomunitat Pla de Mallorca.

Aquest projecte esta pendent d'aprovació pel Ple de la Mancomunitat.

Dins l'any 91, a la Mancomunitat Pla de Mallorca, es dugueren a terme els següents projectes:

- Servei d'informació i orientació.
- Servei d'ajuda a domicili.
- De prevenció i tractament de l'abús d'alcohol.
- Integració dels disminuïts.

Departament de Serveis socials
de la Mancomunitat Pla de
Mallorca.

MANCOMUNITAT PLA DE MALLORCA

opinió

AIXÒ NO ÉS AIXÒ

Ignorància, desinterés, despreocupació,... No se sap quina és la causa, però Sencelles és el poble més típic de Mallorca, el més antiquat, el més vell i el més atrassat de l'illa.

Tots ho sabem, tots en tenim una bona part de responsabilitat i culpa, però ja comença a esser hora de fer qualche cosa per posar-hi remei.

Passen moltes coses, i d'aquestes, una gran part ens passen per damunt. Poca gent hi pot fer res, però aquells que voluntàriament han pres la determinació de representar al poble i defensar els interessos collectius, han de tenir present i en compte què és el que el poble desitja.

Actualment, el tema polític en vigència és la instal·lació d'un CENTRE DE REHABILITACIÓ DE TOXICÒMANS a Ses Garrigues d'Amunt, prop de Biniali.

Segurament, serà una cosa ben profitosa per aquesta gent, però, ho serà pel poble?

El batle de Sencelles i la delegada d'alcaldia de Biniali, segons declaracions públiques, sembla que n'estan molt contents. Potser haurien de recordar que la gent que representen i gràcies a la qual estan on estan, és la d'aquí, i, si surten pel diari, millor que sigui per bé de Sencelles i no de "l'estranger".

On és l'oposició i què hi diu? No sap l'oposició que també representa un percentatge del poble?

Es mal de creure i pensar que seran sencellers i binialers els qui quedaran instal·lats allà, perquè, en cas contrari, no s'explica l'actitud de les nostres màximes autoritats.

Els arguments exposats són molt clars:

"Comptaran amb un presupost de 131 milions i al poble no li costarà res".
Només faltaria que ho hagués de pagar el poble! Sabeu quantes coses es podrien fer al poble amb aquests doblers?

"A Campos n'hi ha un i el poble està ben content".

Sí que n'estan ben contents, però no en volen més. O és que no podrien haver eixamplat el que hi ha a Campos si n'estan tan contents?

"Ningú s'ha queixat" -diu na Francisca Nicolau.

I com s'han de queixar si no ho han demanat a ningú ni ho han fet sobre a ningú.

"Aquí estaran molt bé" -diu el comentari de la TVS.

Sí, però seria més interessant que els esforços fossin perquè

els qui estassin més bé fossin els del poble.

Hem de tenir en compte el poc profit que en treu el poble (si en treu), els possibles inconvenients que suposa pels veïnats que (ja ho diguérem a l'altre número) ningú els ha dit res. I com s'han de queixar!

Del que sí ens queixam nosaltres és que les autoritats no pareixen del poble, de la oposició que no se fa, de la poca informació que es dóna, del punt de vista totalment parcial de la TVS i, en definitiva, del poc avanç del poble.

I, com dèiem abans, això és culpa i responsabilitat de tots, del primer al darrer dels sencers, però els que estan a davant, que donin llum.

Durant la campanya política es va sentir molt l'eslogan "per fer-ho millor basta fer-ho bé", però ara ja se comenta pel poble, i esperam que sigui per poc temps, "PER FER-HO MILLOR BASTA NO FER RES".

Els nostres Talaiots

TALAIOT DE CA'N FLORIT

La situació del talaiot de Ca'n Florit la localitzam dins el terme de Sencelles arribant a les cases de Ca's Canar i agafant el camí que du a Ca'n Florit.

A darrera les cases, s'hi troben les restes d'un talaiot. D'aquesta construcció es conserven tan sols part de les parets, i la més ben conservada, fa 9,70 metres de llarg per 1,70 metres d'alt. De les restes de les altres parets, només queda una tira de pedres. Les mides són de 9,50, 7,70 i 8,40 metres.

Amb aqueste referències podem dir que el talaiot era de forma quadrada. Probablement, tenia una cambra central, degut a l'existència d'una hipòtesi degut a la manca d'estudis o escavacions a aquest talaiot i a la resta del nostre terme.

La vista panoràmica que s'observa des de damunt les restes és bastant privilegiada. Es domina es'comellar d'es camí d'ets Horts i es pot observar el talaiot de Binifat.

FESTES

PANCARITAT, PA AMB AMOR

El passat diumenge 26, es va celebrar la diada de l'Angel a la Caseta de la Mare Superiora. Va ésser una festa organitzada, com cada any, per la Coral Sor Francinaina i patrocinada per la Societat de Caçadors i l'Ajuntament de Sencelles.

Hi va haver gran assistència i participació per part de molts de sencellers i d'altres que no ho eren. El truí ja va començar el dematí amb la partida a peu des de la plaça cap a la Caseta. Una vegada allà hi hagué els jocs infantils amb una gran trenca-dissa d'olles, estirar corda, etc.

Devers la una es va dir una missa per tots els qui hi volgueren participar i acte seguit es va servir el dinar: un bon arròs, per tots els guts (n'hi va haver de pobler i de senceller); fruita i els millors pastissos fets per les mestresses que volgueren endolcir la diada de l'Angel. No va faltar tampoc ni el vi, ni l'aigua, ni el Xampany, ni el cafè.

Després d'haver omplit la panxa el públic es va anar col·locant per a presenciar l'actuació dels millors artistes locals que amb el seu enginy i molt d'humor ens feren passar una bona estona.

Quan es va haver acabat la bulla, la gent se'n començà a anar, però no tota, perquè encara hi havia una estona més de feina: s'havia d'adecentar la Caseta, ja que res era la seu lloc. Però això no fou difícil; molta gent amb ganes de fer feina s'hi va aferrar per acabar amb aquella diada que ja s'havia començat a preparar bastants de dies abans.

D'aquesta manera tots els qui volguéren vàrem poder conuiuere i passar una estona agradable amb els altres. Des d'aquí donam l'enhorabona a tots els qui feren possible que això es pogués dur endavant, i molt especialment a les monges de la caritat que deixant-nos la Caseta i tot el que havíem de menester ens feren sentir un poc més aprop de la Beata. Volem encoratjar-los,

a tots, perquè aquesta tradició que fa poc amb començada continuï per molts d'anys.

Jerònia Campaner i Fiol

Sa Sella respon

Es característica innata de l'animal pensador, que no sempre pensa com hauria, el caràcter i personalitat, que el temps s'encarrega d'accentuar, però no modificar ni eliminar.

Típics i tòpics es concentren a les collectivitats humanes i sempre hi ha què dir, però, com solia dir un personatge popular del poble, a qui aprofitam per fer-li la salutació més afectuosa, "ni tan sols el Bon Jesús va caure bé a tothom" (Recordem el final que tengué i comprovarem que és ben cert).

L'activitat dels articulistes de Sa Sella, que fins aquí han fet més que molts, i no particularitz, encara que seria una bona ocasió per redimir culpes i faltes i escampar-ne qualcuna cap a qui ho ha de menester, no dóna més arguments que pensar que encara hi ha gent que es dedica a la realització d'activitats sense l'espera infructuosa de contraportacions. Els textos apareguts a Sa Sella sofreixen un procediment de selecció tal que qualsevol que fa alguna tasca es ben rebut i la seva feina queda reflexada a un miserable treball, que es veu correspongut amb un més miserable salari.

La responsabilitat d'ells és colectiva, comú, integrament participativa i tots els qui així ho desitgen collaboren desinteresadament a les fases de previsió, execució, captació, reflexe, transport i, evidentment, responsabilitat, per bé o per mal, agradi a qui agradi, i sabent-nos exposats a les crítiques, comentaris i lloances, encara que no siguin excessivament freqüents aquestes postreres.

No podem estalviar esforços, no som suficients, i encara que n'hi hagués cent vegades cent més que no n'hi ha, no seríem suficients, tots hi cabríem, tots tendríem que fer i tots en seríem responsables.

Possiblement no tothom pensa així, però a l'hora de confeccionar un exemplar, tenim en compte la gent que fa feina, els que són aquí, i no la de fora. Fins aquí, les opinions de la revista reflecteixen l'oposició majoritària dels que hi treballen i potser qualche dia la majoria pensarà com vostè i alguns més es decideixen a venir, treballar, passar-ho el millor possible amb nosaltres o sense nosaltres, i opinar; i, després de tot això manifestar les seves intencions i ideologies de com s'hauria de fer la revista, i si són majoria, ... ENHORABONA!, però, mentrestant, els de darrera són de fusta.

Ja per acabar, si el seu interès desmesurat per conèixer l'autor o responsable de qualsevol dels escrits de Sa Sella, li suggereixo que es passi per aquí i trobi el que trobi, el consideri autor i protagonista, collaborador i partícep de Sa Sella perquè és ben segur que tothom hi ha participat, o més o menys, amb l'execució desinteressada de qualsevol escrit.

signarem aquesta vegada, però abreujaem per qüestió d'espai, ja que no és la nostra intenció tudar els doblers del poble.

L'equip de redacció.

CONCURS DE CONTES

Els alumnes de l'escola de Sencelles han participat a un concurs de contes escrits i inventats per ells mateixos.

A continuació donam la relació dels títols dels contes de cada curs que han sortit premiats. Com veis no es dona els noms dels alumnes guanyadors ja que serà dia 18, el dia del firó, quan es farà l'entrega de premis i es coneixerà els joves autors d'aquests contes.

Contes premiats:

Segon curs

Primer Premi: "Els pallassos que no volien anar al circ"

Segon Premi: "El pallasso beneit"

Tercer curs

Primer Premi: "En Joan i na Maria van d'excursió"

Segon Premi: "L'illa meravellosa"

Quart curs

Primer Premi: "L'illa de la sabiduria"

Segon Premi: "Expedició a la selva"

Cinquè curs

Primer m

Primer Premi: "Les formigues treballadores"

Segon Premi: "La corona desapareguda"

Sisè curs

Primer Premi: "Quin conte escric?"

Segon Premi: "El llenyataire i les llebres"

Setè curs

Primer Premi: "El país de les botes"

Segon Premi: "El misteri del castell"

Vuitè curs

Primer Premi: "El deute - Llibertat"

Segon Premi: "Un renou - D'ALIROCA"

El primer premi que s'ha donat al setè curs ha estat al conte "El país de les botes" i que ara podeu llegir.

Esperam que en els propers números puguin sortir altres dels contes premiats.

El País

de les botes

Com podreu veure en aquest conte, ens podem imaginar moltes coses. Ara veurem el que passa a un món imaginari.

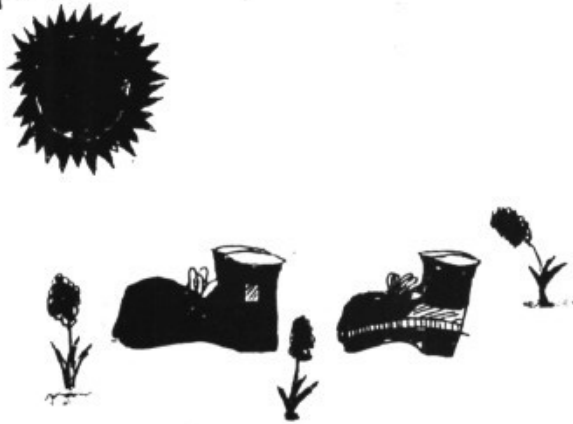
Un bon dia una nina duia unes botes molt boniques. El vespre quan se les va llevar per anar a dormir van desaparèixer. Quan la nina es va aixecar de dormir va veure que no hi eren; va anar a la ~~seu~~ mare a ~~veure~~ si se les havia dutes, la mare li contestà que no. Després va anar al seu pare i també li contestà que no. Van mirar per tota la casa i no les van trobar. Després van mirar si havia entrat algú a robar-les i no va ésser així.

Això era que aquelles botes eren màgiques i se n'havien anat a un país on la gent eren botes. Allà hi havia moltes botes, i podien verrar i fer totes les coses que fan les persones.

Aquell país estava situat a mil quilòmetres baix terra. Allà sempre feia sol i sols hi havia sis setmanes que plovia a l'any. També era un país humit, però molt bonic.

Les botes eren felices però els donava pena haver deixat els nins, encara que sentissin olor de peus.

també on aquell país cada bota anava amb la seva parella.

Un dia, una bota va proposar que totes les botes tornassin amb els nins i les nines. Però la reina va dir que no podia ser perquè ella va donar aquest poder per poder ésser lliure a que haurien de conservar.

Les altres botes van estar d'acord amb tornar amb els nins i les nines, però la reina els va prohibir aquesta decisió.

Les botes estaven enfadades amb la reina per culpa d'aquesta prohibició, però ho van poder suportar i es van animar.

Un bon dia van arribar dues botes més en aquest país, les altres botes es van presentar i les van demanar a veure que opinaven sobre aquell país i la prohibició que va posar la reina. Aquelles dues botes contestaren que era un país molt bonic i que estaven d'acord amb la prohibició. Les altres botes van dir que no volien tenir enemics per estar en contra d'aquella prohibició i van donar la seva opinió. Les dues botes van estar d'acord perquè tot hom és lliure de pensar el que vulgui.

Allà, algunes de les ordres les fien per majoria de personal. Però un dia la reina digué que des de aquell dia fins que es morís posaria totes les ordres ella, sense protestes dels altres. Les altres botes van estar apunt de matar-la, però com ella era la que tenia el poder no la podien matar o sempre haurien de quedar-se en aquell país.

Les dues botes que estaven a favor de la reina per aquella prohibició, també es posaren en contra d'ella per posar aquesta ordre.

D'aquí a endavant les botes no fien més que protestar i organitzar reunions entre elles per fer coses en contra de la reina. Després d'unes setmanes la reina va veure que allà no podia seguir així i va decidir llevar aquesta ordre per tornar a la normalitat.

Un dia més la reina va avisar a les botes que hi hauria una reunió molt important el vespre.

Arribà l'hora de la reunió i totes les botes hi anaren. Allà la reina les digué que llevava aquesta ordre i que sols posaria les ordres més importants, perquè ella tenia el poder. Les altres botes no es van veure que van protestar per aquella prohibició. Després de les protestes, la reina digué que la prohibició de tornar amb els nins no es llevaria i que podrien fer el que vulguessin però no ho aconseguirien.

Les botes ho van poder seguir suportant-la i es van animar, com en el principi, encara que guardaven molt de rencor a la reina.

Van seguir un mes així, amb el rencor, la prohibició etc.

Després la reina va decidir fer una festa, perquè aquell país s'anava un poc. Però les botes no hi volien anar, la reina va quedar desaperada. Així que va decidir deixar-los tornar amb els nins.

La reina va tornar organitzar una reunió. Les botes hi anaren i allà la reina digué que llevava aquesta prohibició, totes les botes es posaren molt contentes i van fer una festa de desaperada. Després van tornar amb els nins i les nines pertanyents.

Els nins van quedar molt espantats de tornar a veure les seves botes que havien desaparegut fa molts de mesos.

Després d'això les persones no demanaven cap poder oser això i mai van saber aquest secret.

#I

ENTREVISTA

Jaume Perelló, "Jimmy".

Un allot jove i dinàmic i amb moltes coses per contar, i, si no ho creis, no us perdeu aquesta entrevista.

Com et defineixes?

Em defineixo com una persona pacífica i m'agrada esser amic de tothom. Vaig sempre amb bona intenció, sempre vaig amb el cor damunt la mà i, per això, moltes vegades, me n'he duit moltes destrallades.

Quina professió tens?

En teoria, soc tècnic electrònic. Ara, en aquests moments, faig de professor a Manacor, a l'Industrial. Faig una branca experimental, que és Aerotecnològica. Ensenyo als allots un poc de teòrica i pràctica damunt les tecnologies.

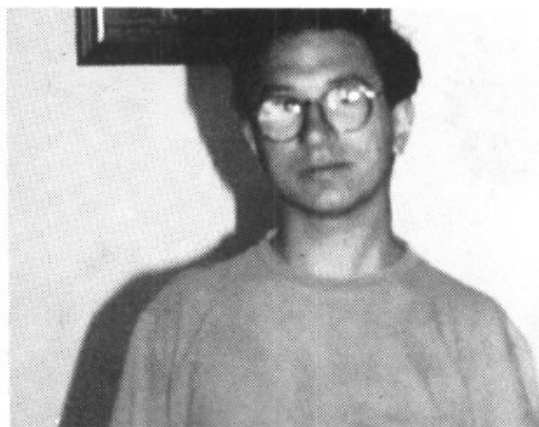
Sabem que et vares aficar dins el món de la ràdio. Com va sorgir aquesta idea?

Sí, va esser una experiència molt suigeneris, perquè pensava que seria una cosa que tendria molt d'èxit, esperava col·laboració i no n'hi va haver gens, i ens va dur molta feina, moltes hores. Començarem amb molt pocs doblers i passàvem un fum per ajustar els equips. Al cap i a la fi érem cinc, i només érem tres que anàvem als programes. En principi, emitiem cada dia, llavors, cada setmana, però...

De qui va esser la idea?

Meva. Vaig dir a en Joan Munar si li pareixia bé, i, total, era gastar-s'hi mil duros cada un amb un presupost inicial de 25.000 pessetes. Després, vàrem aconseguir una subvenció de l'Ajuntament, però... si no tens gent no fas res, i tot sol, arriba un moment que et cremes.

Esperàvem resposta per part dels joves i no n'hi va haver.

I ara, així com estan les coses si la ràdio hagués seguit, tendríem una RTVS?

Si però, donat el cas i les circumstàncies no crec que hagués estat una cosa possible, estira molt més la Televisió, i jo crec que no implica tant de sacrifici, perquè (pausa) fer montages per televisió costa temps però (pausa) deixes el vídeo i els programes són gravats; i en ràdio fent programes gravats ja per la seva....
Oh sia, la ràdio és més directa, molt més viva.

Si, allò d'obrir el micro i començar a xerrar es brutal, és mortal.

I que va tenir molta durada?

Un any, o any i mig, i ens varem aturar perquè un pic una emisora no ens va funcionar, en varem comprar una altre i al cap i a la fi varem tancar perquè un dia va venir la Guàrdia Civil que havien rebut queixes d'un particular i per no embullar-me amb ningú no vaig anar a encalçar qui era el particular.

Has estat aficat dins el D.M.?

Si, jo sempre he estat eficat per tot i sempre he sortit escaldat de per tot. Abans vaig estar dins el "Balears", després al "Diario de Mallorca", i allà hi vaig fer feina dos anys i per qüestions de temps ho vaig deixar anar i ho varen agafar na Joana "Betlem" i en Joan "Cota".

No creus que el P.S.M. es va preparar d'una manera a l'aviada?

No, el partit es va preparar amb molt de temps, el que va passar a les eleccions jo crec que més bons resultats no els podem tenir, creim que el gran nombre de vots venen de la gent jove, de gent que no estava satisfeta amb els Independents i que no anava de P.P. i ens va recolzar a nosaltres. La campanya va estar ben preparada ens va sortir tot redó.

Dons, que trobes de la dimisió d'en Guillem.

El que ha hagut ha estat molt de rebumbori, molt de renou per davall. En Guillem ha dimitit per unes raons personals s'ha sentit molt presionat per totes bandes; a Sencelles hi ha moltes males llengües i hi ha una part del poble que li interessava que dimitís i aquets sector, unes mínimes persones però que són precisament les que més renou poden fer en un determinat moment són les que presionaven.

Què opines de les passes fetes fins ara per la nova majoria municipal.

No sé quines passes exactament ha fet, perquè tot ha quedat una mica enmascarat pel l'assumpte de les aigües. L'ajuntament actualment veig que intenten donar una certa legalitat a les coses, intente aparentar que fan les coses més seriament que els independents però al cap i a la fi acaben fent el mateix, actuen pel seu conte i pel seu propi interès.

L'oposició que hi ha, creus que és una oposició constructiva?

No, l'oposició que hi ha a l'Ajuntament no és una oposició constructiva, ara crec que tampoc que l'equip governat es meresqui que l'oposició li ajudi a treure el carro defora, perquè té majoria absoluta i trop que són una gent que es consideren bastant "capaci-

tats". Crec que l'oposició hauria de ser activa que serà els que nosaltres farem. Ara be, actualment l'oposició és destructiva perquè es dediquen a tirar-se els trastos pel cal uns amb els altres.

Creus que segons la feina que digui el P.P. dins aquest quatre anys, els P.S.M. tendran més o menys possibilitats a les pròximes eleccions?

Mira, a dins Sencelles ha passat un any desde les eleccions i ja s'ha mogut un bon trui que és el tema de l'aigua i crec que no ha fet més que començar, després hi ha una sèrie de temes pendents que pel fet de dur-los en davant el P.P. se li poden tornar en contre i ja crec que acabaran engrunant-se els dits. A les pròximes eleccions si la part activa del poble respon les perdrà el P.P.

Quina seria la teva postura davant temes tan coneguts i conflictius com:

L'aigua.

Estic totalment en contra, hi ha un bon rebumbori mogut i no sabem el que ens espera. Es un assumpte que s'ha de pendre consciència, i que altres pobles més grans que Sencelles sortiran tocats. Ens hem de concienciar d'aquets fet ja que de cada dia plou menys, la terra s'està encalentint cada vagada més, fa més calor i si agotam els recursos naturals..... no sé, no em vull imaginar com serà Sencelles d'aquí a 20 anys perquè ho veig bastant negre.

Polideportiu.

El Polideportiu tapat és axsecivament estret, una conillera, i no hi poden entrar en tacó, ja que és una pista solsament per fer-hi deport i no hi podran fer altres actes. Sencelles més que un Polideportiu tapat, necessitava un local per substituir Ca'n Garrover

Urbanisme.

Hi hauria d'haver un control damunt el que es far i evitar que augmenti

la proliferació de casetes perquè lo únic que far és destrossar el paisatge. També ens espera un bon barenar de cara a turisme rural, que és pot formar un gran guirigai. Sencelles està pendent, i aixó és molt urgent, de les normes subsidiaries i cuan les tens ja hi ha el poble que està controlat a la teva manera i fas una llei d'urbanisme adoc, l'adeques. Hi hauria d'haver un control de les construccions.

Quines foren els motius que us dugueren a tu i a n'en Joan Munar a deixar la revista "Sa Sella".

Nosaltres pretendiem que tengués un caràcter més definit, un caràcter més personal i aixó ho volíem reflectar de cara a unes editorials i que d'aquí sortigués l'opinió de la revista. Però hi havia una altre part de la revista que no es volia banyar el cul. i en Joan es va cansar i s'en va anar i jo vaig aguantar un poc més.

I per acabar. Quina opinió et mareix la revista amb una visió externa.

La revista la trob que està bastant despersonalitzada i li falta molt d'esperit crític. Totes les publicacions es defineixen per tenir una personalitat, unes per la seva independència, uns altres per les seves idees polítiques..... molts de temes que tracta la revista són temes molt fets i després la revista, per aixó, té molt poca personalitat.

El que fa falta, és que la gent li interesi lletgir i tractar de profunditzar dins els temes. La revista s'està limitant a ser un testimoni històric i no massa realista amb el que passa.

Trob també que els articles haurien d'anar firmats; una cosa són notes de redacció i uns altres són els articles, tirà pedres a magat darrera un pseudònim i no firmar-lo és despersonalitzar la revista, perquè cuan obres la revista et trobes trenta col·laboradors o més, però quan la mires no hi ha cap escrit firmat, no saps quina gent fa la revista.

TORNA LA DIVISIÓ PANZER DEL ROCK'N ROLL.

Pareixia a finals de l'estiu del 1991 que els més àvids radio-oients de les "Radio-College", que són les emissores dels instituts del Estats Units començaven a estar cansat d'escollar sempre la mateixa música. Estaven una mica preocupats per l'estancament del Rock i la gran ascensió i revitalització de la música disco que en menys de deu anys havia pujat tan ràpidament.

Però la cosa no era tan fotuda, els circuits independents exceptuant alguns punts seguien al peu del canó i els grups americans i europeus seguien fent les seves gires alternatives. Tal era el cas de grups com Vane's Addiction, els sempre presents grups australians com COSMIC PSYCHOS i molts

més. Les multinacionals del disc ja tenien més que ullats als grups que poc a poc canviarien la direcció del rock. Només faltava trobar a un líder, un grup que tothom conegués i que gràcies a ells es donassin a conèixer els altres grups. Hi trobaren als Nirvana un grup de joves que havia gravat un disc amb un presupost d'unes seixanta mil pessetes i als qui quasi se'ls donava carta blanca per gravar el segon LP.

I el grup de Seattle va entrar a matar, desbancaren amb un parell de mesos a Michael Jackson i ara són alt Top 10.

Als qui hem escrit aquest article no estam a favor dels productes comercials del rock, però si aquest nou producte ha de servir per revitalitzar i tornar de nou el caràcter salvatge del rock, benvingut sigui.

M
U
S
I
C
A

NOTICIES FRESQUES

Vos imaginau sa cara de n'Aznar amb na Faveta donant-li besos?

Resulta curiós que Sencelles s'assembli cada vegada més a les Corts; ja tenim un "grupo mixto". Com sabeu, el regidor del PSM va "dimitir", i quan el successor del successor va anar a prendre possessió de la seva cadira, amb tota la comitiva, va haver de quedar dret perquè sa cadira estava ocupada pel nou regidor del Grup Mixte. Qui va dimitir: el regidor o el PSM?

Sa reforma circulatòria :? consistirà, com podreu veure, en esbucar ses cases i deixar els miralls. Per això no importava ser "los ingenieros de Palma".

Com a Regidor de Cultura, veim que les subintendències fan la seva feina; com a Regidor d'Educació, "se le supone, porque aún no se le ha visto"; com a Regidor d'Esports i encarregat-jefe-director del poliesportiu,... (ja ho sabeu).

Falta sebre si l'AVE (tren d'alta velocitat) ha de passar per Ruberts, perquè una cosa és eixamplar camins i s'altra obrir una pista forestal. Cosa de los "Ingenieros de Palma". Serà que enguany sa Romeria volta per Ruberts?

S'ajuntament ha aprovat la instal·lació d'un toldo als quatre cantons de ca na Parissa. Ara ve s'estiu i amb sa calor...

Un collaborador nostre va anar a un concert dels Pets i l'endemà vengué vestit talment.

Veient com surten els cotxes de sa plaça, proposam a s'ajuntament que, en lloc de treure una plaça de municipal en tregui una de torero.

Mos han dit que ara els clots negres se fan per ordenador.

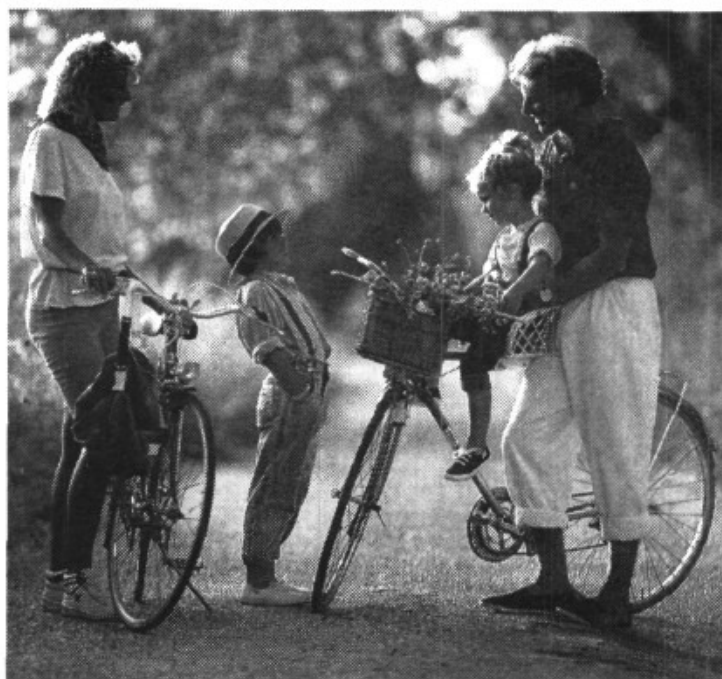
Sa primera actuació de s'Ajuntament va esser posar una creu nova. Falta sebre si mos ne posaran una a cada un perquè, de moment, ho duim bastant feixuguet.

A Sencelles, és curiós, o no tenim res o en tenim dos. Dues agrupacions de ball, dos equips de futbol, dues tendències polítiques,... I ara, a més de la Societat de Caçadors tendrem el GOB. Què deuen caçar aquests?

EN BARRAMOT

¡¡más cada mes!!

CONSIGA LAS MAYORES VENTAJAS Y MEJORES CONDICIONES DOMICILIANDO SU NÓMINA EN BANCA MARCH

- Los mejores Tipos de Interés para sus Créditos:

Crédito Nómina - BANCA MARCH
Crédito Garantía Personal
Crédito Vivienda
Crédito Hipotecario

- El mejor interés del mercado para sus ahorros:

Cuentas Corrientes, Cuentas de Ahorro, Cuentas
Ahorro-Vivienda, Imposiciones a plazo, etc...

- Le concedemos **gratuitamente** un seguro de
accidentes de 1.500.000 ptas.

- Tramitamos **gratuitamente** los expedientes de
jubilación, viudedad y orfandad.

- Domiciliación de pagos de recibos, impuestos, etc...

- Dinero al instante y con la máxima cobertura de
establecimientos y comercios:

TARJETAS 4 - B (**gratuita**), VISA ORO, VISA CLASSIC
(**gratuita el primer año**), y EUROP-ASSISTANCE-4 -B
(**seguro de servicio-asistencia para 2 vehículos,**
desde el km. 0, en todo el territorio nacional).

- Gane más dinero y pague menos impuestos con
FONMARCH, F. I. M.

- Asegure su futuro y obtenga la mayor desgravación
fiscal a través de PLAN DE PENSIONES-BANCA
MARCH.

- También podrá disponer de Cajas de Alquiler,
operaciones de Leasing, Compra-venta de valores,
cheques gasolina, etc.

Para información, teléfono **900 300 202**
o en cualquiera de nuestras oficinas

 BANCA MARCH